

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2012. május hóban : (II.Tim.1,7.) :

**« Hiszen Isten nem a csüggedtség, hanem az erő,
a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk. »**

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Előző hónapban az átadott és elfogadott életről elmélkedtünk, vagyis hogy mit jelent egy olyan emberi élet, mely sínre van téve, a helyén van, s a cél felé halad, esetleg száguld. Átgondoltuk, mit is jelent életünket rendben tartani: Tulajdonképpen ez csak akkor lehetséges, ha elismerjük azt a fölöttünk lévő Hatalmat, aki a Legfőbb Rendező! Ismerjük annyira magunkat, hogy „privatizált alapon” nem tudunk rendesek lenni, legfeljebb a megjártsszuk a rendességet. Az elfogadott élet annyit jelent, hogy Istentől igazolt, érvényes, hiteles és jóváhagyott életem van. Érvényességem nem tőlem és nem miattam van. Nem tőlem, mert a végtelen Tökéletességnek Tükrében képtelen vagyok megfelelni a legfelsőbb elvárásoknak. De nem is miattam van az igazolt életem, (lásd: Róm.3,22), hanem az egyetlen Igaztól , aki kiállt értem, hogy elkallódott és elkajlalkodott szívemet rendbe szedje. – Ha én teljes öntudattal behajtok ebbe a felismerésbe, akkor egy sajátos tudatállapotban leszek: Ez az élő hit, mely azt suttogja bennem: Tudom túl sokat nem érsz és sokra nem mégy az életeddel - így szólólistaként, egymagadban. De ha az a drága Keresztre-feszített már így kiállt és tartotta a hátát érted, akkor elfogadott és igazolt életed: adva van. – Amikor ez a ki-nemérdemelt öntudat megjelenik bennem, akkor átélem azt a nagyszerű felismerést, hogy „szeretve vagyok fentről”. Ettől a felismeréstől kezdve életformám, életstílusom alapvetően megváltozik. Egy jó, egy pozitív irányban való elmozdulás jön létre bennem. Ez a szeretve lenni fentről - című alapélmény elkezd formálni, vagyis naponta és folyamatosan megtapasztalom Isten szeretetét, vagyis a kegyelem formáló erejét. * Az elfogadottság átélése, hogy Valakihez tartozom, hogy Valakinek a kedvében kell járnom; s mindez életem feladata, sőt része; hogy ez a drága Valaki mindezt jótékonyan viszonzza, s egy épülő, szépülő növekvő pályára állít rá, melyet az én kicsi árva szívem naponta észlel - szóval mindez: egy határtalan örömmel tölti el belső világomat, örömkészletemet feltölti, és kedélyvilágomat karban tartja. Amikor pedig mindezek a pszichés változások bennem gyökeret vernek, s úgy vélem, szinte visszafordíthatatlan folyamattá válnak, akkor kitörő örömmel telik el a lelkem, s ujjong a szívem. Ez az ujjongás alap-beállítottságot és alapértelmezettséget kap. Ez azt jelenti, hogy állandósul. Igaz, nem mindig látható, legalább is a külső, főleg nemhívó szemlélőnek számára. A gondok, és a napi őrlődések zakatoló malmában fátyol alatt hordozom titkomat. De gondterhelt arcom alatt egy szerény mosolygás van jelen. S így - mégis csak az Isten békéje és Öröme lakik bennem! Isten ereje, szeretete mellé még egy józan gondolkodásmód, józan lélek is hozzáadatik telve bátorsággal és derűvel.!

Téma: - Így jutunk el havi igénkhez, mely szerint „Isten nem a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk.” (II.Tim. 1,7). Amikor belső világunkban helyreáll a fővezeték', akkor **működésbe indul bennünk Isten formáló ereje, öröme, szeretete, józansága és békéje.** Ez az, ami minden értelmet meghalad, vagyis a Szentírás szavaival „Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteiket és értelmeteket Krisztus Jézusban.” (Fil.4,7). Ugye nagyon okossá vált az ember?! Hemzsegiünk professzorokkal mindennemű szakkban, de ugyanakkor tele vagyunk betegekkel és boldogtalan emberekkel. A büszke nagy emberi ész éppen azt a legfontosabb dolgot nem képes megoldani, hogy igazságot, békét, szeretetet, rendet, megelégedettséget hozzon létre a földön. Sőt, úgy néz ki, mintha a legtöbb bajt éppen ez a „nagy” ész okozná. - Ugyanakkor az Úrnak átadott teremtményei, az Úr kedves választottjai szépen, csendben épülnek jól elrejtve a sátáni zsidvásár elől. Ez az örvendező lelkület nem függ a szerencsétől. Sőt, éppen az a feltűnő benne, hogy örvendezik ott is, ahol a másik fajta már kétségbe esne és jajveszékelné. Az apostolok örvendezve jöttek el a főtanácstól minek után jól megvesszőzték őket, s öröm töltötte el szívüket, hogy Krisztusért botozást viselhettek el. A vértanúk százai és ezrei ujjongtak az örömtől, mely nem az érzéki test simogatásából fakadt hanem egy önátadott életből. Aki örülni akar, de úgy Isten igazába (!), az veszítse el az Úrban, az Úr Jézusért, ezt a tenyészállatnak szintjére rendelt öröm-készletet. Talán azzal a felkiáltással tegeye : Van ennél sokkal jobb! - Akiből hiányzik a Krisztus követéséhez nélkülözhetetlenül szükséges elszántság, bátorság, arra előbb-utóbb ráakodó valami nyomasztó, szürke, unalmas, semmitmondó csüggedés. Ez egy szellem: A csüggedés szelleme (ördöge). Aki ettől az élettől akar agyonsimogatott lenni, az mindig keveselni fogja azt, ahogy neki ez az élet udvarol. Morog, dűnyög, háborog egy nagy hiányérzéstől gyötörtén. Igaza van tulajdonképpen, mert ő is Isten után vágyódik, de hiányzik a kapcsolat, s így csak a jajveszékélés és elégedetlenkedés marad. S legyen bármily sok a testszerinti embernek e világ csalfa javaiból, a csüggedés szelleme mégis ledermeszti és leuralja életét, mondhatom: élethossziglan. * Akit viszont az Istennel való kapcsolat formál, - s ez a Szentlélek, - az egyre inkább kiteljesedik egy, a helyi körülmények fölé emelkedő, örvendező életben. Kirajzolódik, kiábrázolódik rajta az örvendező benső, s így olyanná válsz, mint egy világító hirdető oszlop tele jó hírekkel. Ezt mondjuk mi evangelizációnak. Leolvassa rólad tévedhetetlen biztonsággal, hogy legalább is te, boldog vagy. De hát mitől vagy boldog? –Nincs állásod, nincs egy rendes ruhád, beázik a lakásod, millió feszültség környezettedben, anyagi helyzetetdről jobb nem szólni:Örvénylik a mélybe; még gúnyolódás is ér, mert jársz a közösségbe, templomba, segíted a szegényeket és minden

jó irányú erőfeszítéseted kiforgatják, s szüntelenül zaklatások között élsz... Még egészségeddel sem dicsekedhetsz. Ami baj, betegség csak érheti az embert, az mind meglátogat téged. S te mégis - mintha vízen járnál, nem süllyedsz bele ebbe a számtalan csüggesztő momentumba. Szíved derüje, nyugodtsága, szemed bizakodó pillantása fölfelé, úgy hatol át a nehézségeken, mint az autó ködlámpája a vastag ködön: Átragyog rajtad Jézus Krisztus győzelmi mámora, diadalmas - de diszkrét - ujjongása. Szinte magad sem figyeled mindezt, de a másik észreveszi: Érdekes, mi van veled? – kérdezi, először magában, utána talán hangosan ki is mondja. S akkor elmondod: Nem vagyok én bolond, aki azt sem tudja, minek örül. Az én örömöm nagyon is megalapozott. Hát képzel, s elkezded mondani sorra mindazt, amit az Istennek átadott élet gyümölcseként átélhettél. Ezzel egy lehetőség van arra, hogy a másik is bezsongjon, szent bezsongással. Ahogy téged Isten megragadott, most ezzel a titkos erővel, átadod az érdeklődőnek, az Úrban való örömet. Ujjongsz, de nem vagy egzaltált, józan a beszéded, megjelenésed kisugárzásod és életpéldád: ezt bárki láthatja. A józanságnak itt hitelesítő szerepe van. Szt.Pál Fesztusz előtti szava annyira alkalmas igehely éppen ennek a krisztusi józanságnak illusztrálására: „*Nem vagyok én örült, kegyelmes Fesztusz, hanem igazat és józan szavakat mondok.*” (Ap.Csel. 26,25.)

Akció- program. - Ma az emberek többségének szomorú, reménytelen, csüggeteg, s lehangolt az ábrázata, na és a lelke is. –Valaki erre nekem azt mondhatná: Na, és te ezen csodálkozol? Pedig nincs mit csodálkozni rajta! Annyi probléma nehezedik rá ma egy lélekre, hogy ez a nagy halmaz probléma teljesen indokolttá teszi ezt a kiváltott ábrázatot és lelki állapotot, (mint ok, az okozatot). – Válaszom: Ez igaz azok számára, akikben a hit nem él. De az, aki megismerte Isten szeretetét, s az örök boldog életre szóló ígéretet, az már elől jár gondolataiban, vágyaiban, s szinte nem lát, nem hall. Felőle lehet ez az élet olyan-amilyen, megtanulta már ezt nem a szívére venni. Persze látja, hallja, s átéli a nehézségeket, még rázkódhat is a sírástól, de azért kiszáradva mégis csak belenevet. Nem emberi szempontból mérlegeli az életet, mert kapott egy fentről való szempontot, s ő ezt komolyan vette: „*Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk.*” (I.Jn.4,16).

Tanúságtétel. - Drága testvérem, öcsém, az ő betegségének igen súlyos szakaszához ért. Emberileg orvosilag visszafordíthatatlannak tűnik állapota. Amikor elmentem hozzá a kórházba, ugyancsak nagyon fojtogatott valami; s így küszködve magammal léptem az ágyához. Ekkor már tudtam egy kicsit mosolyogni is. Boldog volt, hogy látott, én is boldog voltam, hogy láttam. Rövidesen felidéztek a régi emlékeket, s felvidultunk rajta. Úgy vettük, mint ajándékokat, melyeket közösen át tudunk élni, s mint emlékek, örökké lelkünk kincseiként megmaradnak: Senki sem veheti el tőlünk. Visszaemlékeztünk az örök életről való egykori hosszas beszélgetéseinkre is. Amikor a felidézett emlékezés egy örömteli magaslatba érkezett, elkezdtünk imádkozni: Nemcsak én, de ő is. S minek után az Úr szent titkait magához vette, s elcsendesült egész lénye, a pillanatot alkalmasnak láttam arra, hogy rákérdezek: Te, idefigyelj, nagyon fontos, amit kérdezek: Hiszed, hogy mi még - s felfelé mutattam - sokat leszünk együtt? - Bátyám, felelte, én tudom és hiszem, hogy ez van és - amire gondolsz - az meg fog történni. - Erre csak egy örömteli sóhajom volt a válasz: Ne feledd, amit mondtál, mert ez téged is megerősít, aki indulóban vagy, s engem is, aki – úgy látszik, - még maradok itt egy kissé, de ürességgel a szívemben. Ez a kettőnk közös vigasztalása lesz, mely örökre összeköt, s nincs ok sem neked, sem nekem a csüggedésre. –A fokozatos leépülés, hozza már előszelét, a nagy utazásnak.

Igei ima. – Úr Jézus, Isten Fia, Megváltóm, Megtartóm, Üdvözítőm! Oly hatalmas ígéretek birtokába helyeztél minket és engemet is, hogy ezeket szem előtt tartva - szinte - eltörpül minden földi gond, probléma, vesződség és nyomorúság. Kérlek, **győzzed le szívemben és szívünkben** - ezen ígéretek fényében mindazt a csüggedést, lehangolódást, kilátástalanságot és nyomottságot, amellyel e világ és annak gonosz fejedelme megterheli életünket és életemet. Ámen.

LEVELESLÁDA.

A dicsőség Ura, Jézus Krisztus árásszon el titeket ígéretének Vigasztalásával - kedves Nővéreim és Fivéreim – és szívetek dermedtségét, csüggedését oldja fel Ígéretének Fényében: Vigasztaló Szentlelkével! Ezt kívánom mindenek előtt és fölött: Imával-szeretettel – áldással :

Károly, Karcsi atya, testvér.